

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg.

Valgt blev: *Astrid Skjoldbo, Doris Christiansen, Date, Dose, Sofie Hansen, H. P. Johansen, Anna Rasmussen H. C. Andersen, Ingefred Juul Andersen, Esther Malling Pedersen, Nikoline Winther, Bonnichsen, Bouet, Lisbet Hindsgaul og Ingeborg Refslund Thomsen.*

Derpå fulgte:

Anden (sidste) behandling af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en den 8. februar 1949 i Washington vedtagen konvention om fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav.

(Første behandling findes i tidenden sp. 24).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til rigsdagsbeslutning vedtoges enstemmigt med 65 stemmer.

Formanden: Om denne vedtagelse vil der nu blive givet folketinget meddelelse.

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

(Første behandling findes i tidenden sp. 32).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—48 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2965; fremsættelsen findes i tidenden sp. 8).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Severin Hansen: I den blå betænkning, som ligger på medlemmernes pladser, er vedrørende dette lovforslag om en ny saltvandsfiskerilov gentagne gange nævnt fiskeriloven af 1888, den første samlede fiskerilov her i landet. Vi havde ganske vist før den tid, i 70erne, nogle spredte bestemmelser vedrørende Limfjordsfiskeriet, men først ved 1888-loven blev hovedrammen lagt for dansk saltvandsfiskeri lovgivningsmæssigt set. Og det var ganske naturligt, idet det var i slutningen af 70erne og i begyndelsen af 80erne, at fiskeriet fik sit gennembrud herhjemme, et gennembrud i den forstand, at det nu kom til at indtage en egen erhvervs-mæssig stilling af væsentlig betydning. Det var ikke megen indfyldelse — i hvert fald ikke i sammenligning med nu —, fiskerne selv fik på denne lovgivning. Fiskeriorganisationerne begyndte først at spire frem først i 80erne; i 1887 blev Dansk Fiskeriforening stiftet, den var altså helt ny ved lovens gennemførelse, og den havde kun ca. 2 500 medlemmer, medens de to hovedorganisationer i dag tilsammen har ca. 16 000 medlemmer. Men selvom fiskerne ikke havde stor indfyldelse på loven af 1888, er dog mange af dens bestemmelser bibeholdt indtil vore dage.

Det store gennembrud for dansk fiskeri kom ved århundredskiftet, da petroleumsmotoren holdt sit indtog. Derved fik fiskeriet et stort opsving. Man fik også bedre redskaber og var nu ikke længere så afhængig af vejrforholdene, som da fiskerfartøjerne kun blev drevet frem med sejl og årer. Denne mekanisering, som fiskeriet kom ind i, førte til, at man allerede i 1907 måtte foretage en revision af fiskeriloven af 1888. Vi nåede så frem til 1931, da den lov, som endnu i dag er gældende, blev vedtaget; og ferskvandsfiskeriloven har jo trolig — kan man vist sige — gjort sin store broder følgeskab, også hvor det har drejet sig om ændringer og tilføjelser.

Allerede i 1934 begyndte fiskerne imidlertid at kræve visse af de lovbestemmelser, der var vedtaget i 1931, ændret. Sagen var den, at der var opfundet redskaber, hvis brug var helt ny i dansk fiskeri.